

[Tinning]

forklaring. Det er da klart, at det, det radikale venstre har måttet gøre, er at tage stilling til, hvordan vi sparer disse 270 mill. kr. Det var det ene.

Det andet er – det forsømte jeg at forklare i første runde – spørgsmålet om underholdshjælpen. Sådan som jeg forstår hr. Dræbyes argumentation, går den ud på, at folk, der ikke er på bistandshjælp, tit har mindre end folk, der er på bistandshjælp; derfor skal de på bistandshjælp ikke have så meget. Og så sagde jeg: hvis det er et principielt synspunkt, hvorfor sørger man så ikke for at lægge et loft på bistandslovens ydelser, der svarer til, hvad folk får, som ikke er på bistandshjælp, men som får lidt, altså fører synspunktet igennem? Det, det radikale venstre nu fremfører, er netop ikke – det er jo meget skægt – intentionerne i bistandsloven, selv om socialministeren påstår, at det er det, vi er på vej tilbage til. Det er det jo ikke. Vi kan høre et af de partier, der stemmer for, direkte sige: vi ved godt, at en af intentionerne dengang var, at sociale begivenheder ikke skulle medføre voldsomme nedgange i levestandard eller i levestandard eller forringelse af livssituation. Nu står hr. Dræbye og siger: jo, det skal det i hvert fald. Der er andre mennesker, der har det skidt, og så skal de her i hvert fald også. Det har ikke noget med bistandslovens intentioner at gøre, men det er da i hvert fald et synspunkt.

Det sidste vedrørende det radikale venstre var det her med – det kan vi måske få socialministeren til med det samme at kommentere: tror socialministeren også, at der er en række kommuner, der opererer med et fast loft for kontanthjælpen, der svarer til satsen for varig hjælp, sådan som hr. Dræbye troede? Hr. Dræbye mente jo, at der var mange steder, hvor man, når man har gået på kontanthjælp nogle måneder, kommer ned på satsen for varig hjælp, og derfor var der i hvert fald en del steder, hvor det her indgreb ikke ville få nogen økonomisk betydning. Jeg vil godt vide, om det også er socialministerens opfattelse. Det er selvfølgelig, fordi socialministeren, som vi så tit har fået det at vide, får en del henvendelser fra kommuner rundt omkring, formentlig flere, end vi andre får, og måske har et lidt mere præcist indtryk af, hvad der rører sig.

Jeg synes, at diskussionen mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiet efterhånd-

den er ved at blive lidt svær at finde rundt i. Det er ikke så underligt, for det 1. september-udspil, fru Inge Fischer Møller hiver op af lommen med jævne mellemrum, bygger på, at vi skal have indkomstpolitik, bygger på, at kapitalen skal bestikkes til at investere, bygger på asociale nedskæringer. Det er præcis de samme grundelementer som i den sidende regerings politik, som ganske vist fører dem ud i livet på en anden måde, men det er den samme grundlæggende tankegang. Derfor forstår jeg godt, at vi ikke kan få noget svar på det spørgsmål, hr. Agerschou stillede. Ja, fru Inge Fischer Møller vil love, at socialdemokratiet skal gøre alt, hvad de kan. Hvis 1. september-udspillet er udtryk for, hvad socialdemokratiet gør, når de gør alt, hvad de kan, så siger jeg: tak skal de have – og lad os så bare se at passe på.

Til sidst om studeprangeriet. Det skal jeg ikke opholde mig meget mere ved, for det ændrer sig jo ikke. Vi har en socialminister, der handler med menneskeskæbner, som andre handler med stude. Det kan man lide eller ej – det er dog en realitet. Jeg vil godt sige én gang til, at det, jeg spurgte socialministeren om, ikke var, om det nu blev endnu sværere at få ændret fripladsgrænserne, for det regner jeg med, det skal det såmænd nok blive. Jeg sagde, at hvis det var den tankegang, der lå til grund, at når man manglede nogle penge, kunne man ikke lave forbedringer på det sociale område, så vil jeg godt vide, hvad de manglende besparelser på det sociale område betyder for regeringens politik. Skulle man tro, hvad socialministeren siger, skal vi åbenbart have fundet nogle andre besparelser.

Til allersidst: det er da rigtigt, at man tit kan sige, at formuleringen af de spørgsmål, der bliver stillet, betyder, at det kan være svært at svare på dem. Det er da også rigtigt, at ordlyden af en række af de supplerende spørgsmål, der bliver stillet i socialudvalget, er i forlængelse af svar på spørgsmål nummer ditten-datten-dutten. Det hænger sammen med, at man ind imellem får nogle svar, som bevæger sig mod vest, når spørgsmålet gik mod øst.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):